

Criss-crossed – soloshow Haleh Redjaian

Voor Haleh Redjaian (°1971, woont en werkt in Berlijn) is de lijn het begin van alles. De lijn verbindt het ene punt met het andere, bakent een ruimte af en biedt oneindige mogelijkheden voor het uitvinden van vormen, patronen en geometrische combinaties.

De werken situeren zich ergens tussen twee en drie dimensies. Ze maakt vaak in situ-installaties, maar ook in haar tekeningen en tapijten denkt Redjaian op een ruimtelijke manier. Elke drager is een ruimte: papier, textiel, of architectuur. In die zin maakt de kunstenaar dus geen onderscheid tussen tekenen op een blad of tekenen in de ruimte. Wat telt is perspectief: niet alleen mathematisch perspectief, maar ook een houding die we aannemen. Hoe staan we in de ruimte en hoe verhouden we ons tot een bepaald idee?

Redjaian kiest voor een geometrische beeldtaal, met (soms repetitieve) patronen, vormen en vlakken. Ze ziet het poëtische potentieel van geometrische vormen, eerder dan hun puur mathematische kwaliteiten. Met op voorhand alleen een vaag idee van hoe het werk er zal uitzien, begint ze steeds met een lijn, die evolueert naar een vorm. Lijnen hebben in combinatie met elkaar de mogelijkheid om een oneindige variatie aan vormen aan te nemen.

De werken op textiel hebben als basis een tapijtje, geweven in Iran. Meestal is dat tapijtje wit. De textuur is voor Redjaian vergelijkbaar met die van ruitjespapier: er is een bepaald raster als basis voor de lijnen die zij erop zal aanbrengen. Soms print ze een tekening op het textiel, soms maakt ze zelf een tekening met 'lijnen' van draad. De composities zijn van dezelfde 'mindset' als haar andere tekeningen: geometrisch abstract en met ruimte voor de toevalligheden die het materiaal met zich meebrengt.

De kunstenaar laat immers best veel aan het toeval over. Hoe de tapijten er uitzien wanneer ze bij haar terechtkomen, is haar deels een raadsel. Veel kleine eigenaardigheden, eigen aan het gewoven textiel, inspireren haar en maken elk werk uniek. Dit geldt ook voor andere werken: ook bij het tekenen sluipen er 'foutjes' in; onverwachte effecten, die een nieuwe inspiratie of perspectief bieden. Een werk evolueert vaak in een onvoorziene richting.

De nieuwe reeks op papier 'Lorem Ipsum' vertrekt vanuit handgedrukte testpagina's. De tekst 'lorem ipsum' is de bekende voorbeeldtekst, voornamelijk gebruikt door drukkers en designers om aan te duiden hoe een tekst er in een lay-out zal uitzien. De woorden hebben geen betekenis en zijn niet van belang. De letters vormen een compositie op zich, bijna als een raster. Over die onderliggende ruimte heen, creëert Redjaian nieuwe tekeningen, een nieuwe laag. Elke pagina is volledig anders, maar de esthetiek en beeldtaal van de reeks zijn eenvormig.

De tentoonstelling vertaalt een gevoel van onrust en verschuivingen als gevolg van de coronacrisis. Het valt niet te ontkennen dat de impact overal voelbaar is: het virus controleert elke stap die we zetten en affecteert alles en iedereen. De wereld ziet er anders uit, projecten en prioriteiten veranderen of verdwijnen, maar tegelijk komt er plaats voor nieuwe ideeën en mogelijkheden. Thema's kregen voor Redjaian een nieuwe betekenis, projecten een nieuwe invulling. Werken die eerst een andere bestemming hadden, komen er elkaar plots toch tegen – kriskras, maar met een sterke esthetische connectie.

Tamara Beheydt